

רב נחמן ורב יצחק היו שני צדיקים גדולים, שנקראו אמוראים, פעם אחת ישבו שני הצדיקים ולמדו ביחד את התורה הקדושה כאשר נפרדו (הלכו) בקש רב נחמן מרב יצחק שיברך אותו, אמר לו רב יצחק: בא ואספר לך ספור:

מעשה באיש אחד שהלך במדבר הגדול והיה רעב, צמא ועיף מאד, חפש האיש מקום לנות ולא מצא, עד שבאמצע הדרך ראה פתאם אילן (עץ) יפה וגדול שעושה הרבה צל, ופירותיו יפים ומתוקים, ואכלו נחל מים קטן נובע (זורם) לידו, שמח האיש שמחה גדולה, אכל מן הפירות שתה מן המים ונח בצל האילן, כאשר רצה ללכת אמר האיש: אילן, אילן, במה אברכך? הכל כבר יש בך, פירותיך מתוקים, הצל שלך טוב, ואכלו נחל מים כבר עובר תחתיד (לידך), אלא, יהי רצון שכל הנסיעות (העצים החדשים) שישעו (שישתלו) ממך יהיו טובים כמותך.

גם אתה, אמר רב יצחק לרב נחמן, הכל כבר יש בך, אתה צדיק גדול, עשיר, ויש לך בנים, ובמה אברך אותך? אלא יהי רצון שכל הבנים שלך יהיו כמותך.

אילן אילן במה אברכך? פירותיך מתוקין, צילך נאה, אמת המים עוברת תחתיד. אלא יהי רצון שכל נסיעות

